

دانشگاه صنعتی امیر کبیر
(پلی تکنیک تهران)

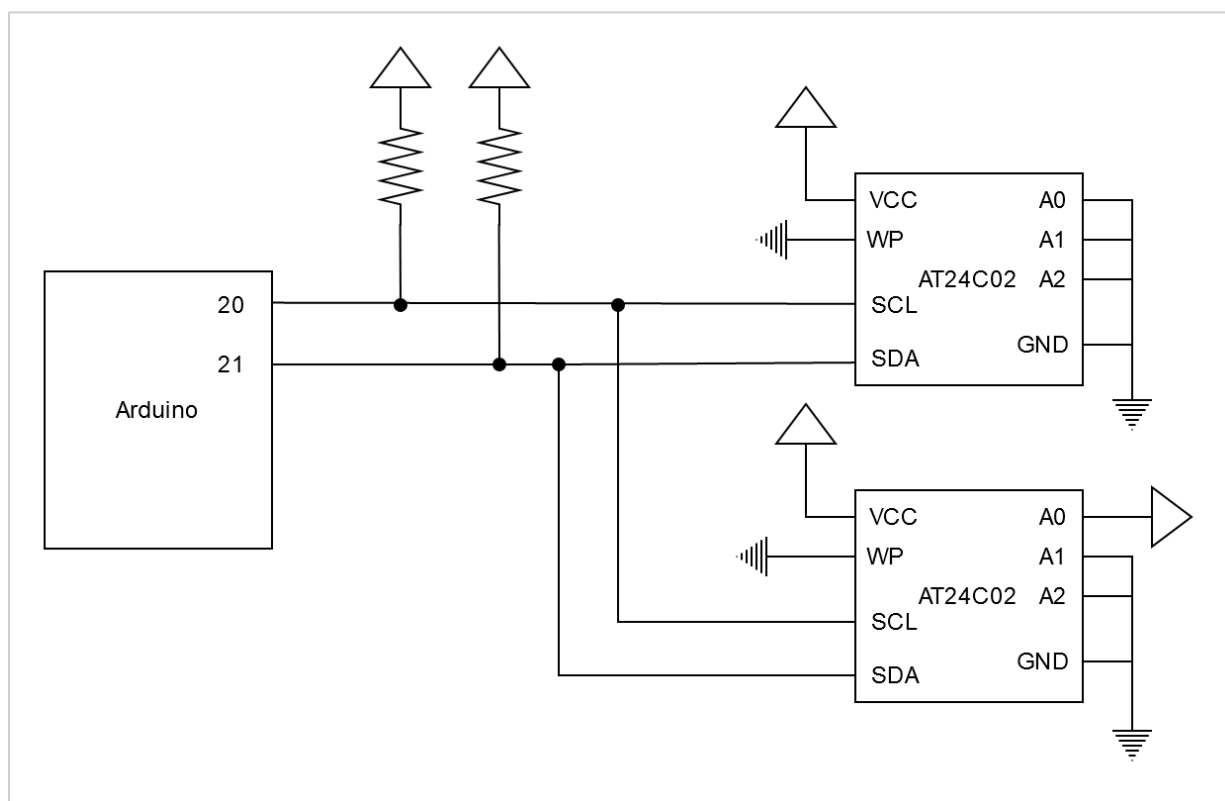
آزمایشگاه ریزپردازنده و زبان اسمبلی

رادین شایانفر

پاییز ۱۳۹۹

- کاربردهای **EEPROM** و دلیل استفاده به جای **RAM** و **FLASH**: در مواقعی که نیاز است تا داده‌ها پس از خاموش شدن دستگاه و با قطع برق از بین نروند لازم است که از **EEPROM** استفاده کنیم. دلیل عدم استفاده از **RAM** نیز همان فرار بودن آن است که پس از هر بار قطعی برق اطلاعات آن پاک می‌شود. همچنین دلیل استفاده نکردن از حافظه **FLASH** کارکرد آن به صورت **block-wise** است. در حالی که **EEPROM** به صورت **byte-wise** کار می‌کند و می‌توان بایت به بایت (مانند نیاز ما در اینجا) بر روی آن اطلاعات را خواند و تغییر داد. در ضمن سرعت **EEPROM** نیز از **FLASH** بیشتر است.
- **نحوه‌ی نوشتن روی FLASHها**: برای این کار از آنجا که عمل نوشتن روی **FLASHها** به شکل بلاک به بلاک است، می‌توان هر داده را روی بلاک‌های مختلف نوشت. اما این روش چندان کارا نیست. روش دیگر این است که پیش از نوشتن روی یک بلاک، ابتدا آن را بخوانیم، مقدارهای مورد نیاز را تغییر دهیم و سپس مجدد روی همان بلاک در **FLASH** بنویسیم.
- **حداکثر حافظه روی باس مشترک**: برای این کار به کمک دو پایه A_0 و A_1 می‌توان 2^2 دستگاه مختلف را آدرس‌دهی کرد و در نتیجه $4 \times 4KB = 16KB$ خواهیم داشت.
- شماتیک اتصال دو **AT24C02** روی باس مشترک:

شکل (۱) - شماتیک اتصال دو **AT24C02** روی باس مشترک

• همخوانی فریم‌های AT24C02 و TWI:

فریم write:

Memory: start (1 bit) → device address (7 bits) → W mode (1 bit) → ACK
 TWI: start (1 bit) → device (7 bits) → W mode (1 bit) → ACK
 → word address (8 bits) → ACK → data (8 bits) → ACK → ... → stop (1 bit)
 → data (8 bits) → ACK → data (8 bits) → ACK → ... → stop (1 bit)

فریم read:

Memory: start (1 bit) → device address (7 bits) → W mode (1 bit) → ACK
 TWI: start (1 bit) → device (7 bits) → W mode (1 bit) → ACK
 → word address (8 bits) → ACK → stop (1 bit) → start (1 bit)
 → data (8 bits) → ACK → stop (1 bit) → start (1 bit)
 → device address (7 bits) → R mode (1 bit) → ACK → data (8 bits) → ACK → ...
 → device (7 bits) → R mode (1 bit) → ACK → data (8 bits) → ACK → ...
 → stop (1 bit)
 → stop (1 bit)

- **فرکانس کلاک:** فرکانس کلاک در برد آردوینو (master) پیکربندی می‌شود و هم‌چنین master مسئولیت تولید این کلاک را به عهده دارد. از آنجا که برای هر بار عمل نوشتن تک بایت نیاز به ۲۹ بیت داده داریم، سرعت نوشتن با کلاک 10 KHz برابر است با:

$$\frac{10 \times 10^3}{29} \sim 344 \text{ byte/s}$$

• توابع Wire:

- begin(): ارتباط master و slave را با I²C آغاز می‌کند. اگر پارامتری نداشته باشد به عنوان master عمل می‌کند و در غیر این صورت پارامتر وارد شده شماره slave را تعیین می‌کند.
- setClock(): برای تغییر فرکانس ارتباط استفاده می‌شود.
- beginTransmission(): ارتباط را برای شروع ارسال داده به آدرس داده شده را آغاز می‌کند.
- write(): داده را روی slave می‌نویسد (این تابع پس از beginTransmission() معمولاً صدا زده می‌شود).

- `endTransmission()`: ارتباط را پایان می‌دهد.
 - `requestFrom()`: برای درخواست خواندن داده از `slave` توسط `master` صدا زده می‌شود.
 - `available()`: تعداد بایت‌هایی که آماده دریافت توسط `read()` هستند را می‌دهد.
 - `read()`: بایت ارسال شده توسط `slave` را می‌خواند.
- کد تولید فریم خواندن و نوشتن:

Read:

```
Wire.beginTransmission (DEVICE_ADDRESS) ;  
Wire.write (WORD_ADDRESS) ;  
Wire.endTransmission () ;  
Wire.requestFrom (DEVICE_ADDRESS, SIZE) ;  
Wire.read () ;
```

Write:

```
Wire.beginTransmission (DEVICE_ADDRESS) ;  
Wire.write (WORD_ADDRESS) ;  
Wire.write (DATA) ;  
Wire.endTransmission () ;
```